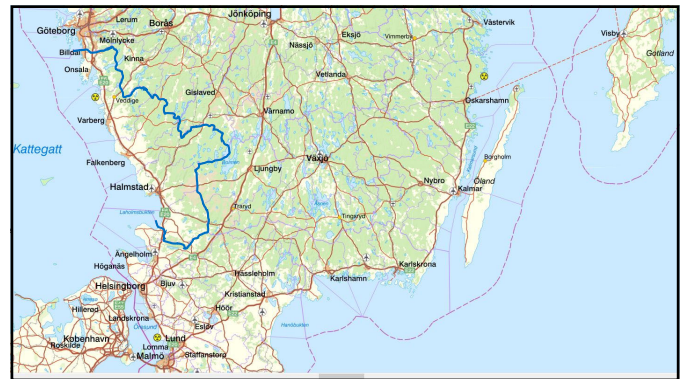

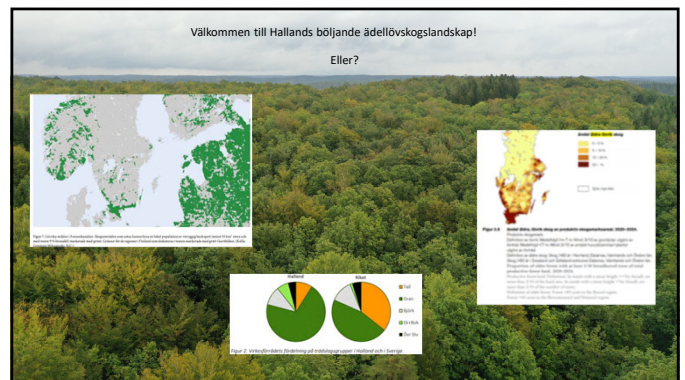
1

2

3

4

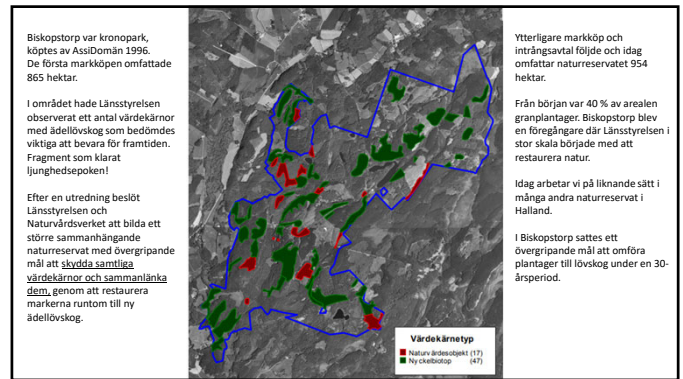
5

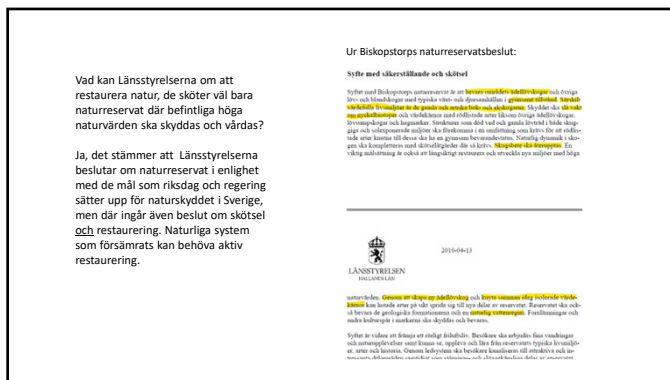
6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

22

Status för Biskopstorpsprojektet idag 2025

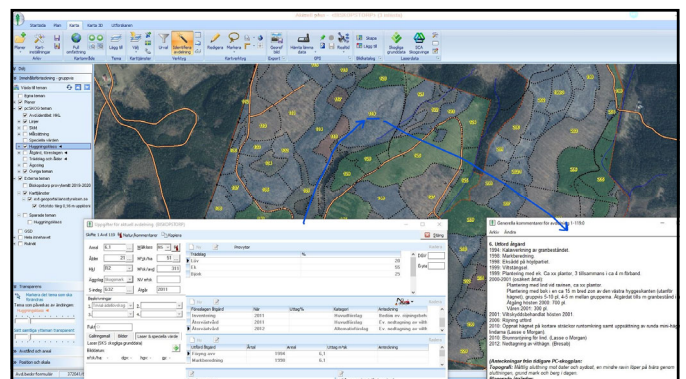
- Arealen grandminerad skog har minskat från 320 till 40 hektar.
- Efter grannen har det planterats 150 000 ädelövnplanter, huvudsakligen bok och ek, i området. Plantorna har med något undantag odlats upp av frömaterial från reservatet.
- Skogs/utmarksbete har införts på 270 hektar av ytan, varav flera delområden är en mosaik av äldre skog, öppna ytor efter avverkning av granplantage, myskapad ljungved och ung lövskog.
- Området har gjorts tillgängligt för allmänheten genom ett besökscentrum, p-platser, informationstavlor, vandringsleder, grillplatser mm.
- En del av den återstående grannen i området växer i bestånd som är på väg att "naturaliseras". Den lämnas för fri utveckling. Flera mindre plantagebestånd avvecklas genom naturligt avdöende kombinerat med röjning av självföryngrad gran och ringbarkning av större granar.
- I nuläget lägger vi huvuddelen av våra tillgängliga resurser på att underhålla det som restaurerats, tex betesersättningar, tillsyn och underhåll av hägn och stängsel, röjning av gran och björksly, tillsyn och underhåll av friluftsanordningar och leder, bränning av ljungved mm.

23

Lärdomar

- Det är en hög ekonomisk risk att underplantera bok i gallrad medelålders granplantage, det går lika bra att plantera på hyggen.
- Vilthägn skapar orörda "oaser" där planterade träd samsas med självföryngrade träd och örter som i princip inte kommer upp på vanliga hyggen.
- Det är när man plan(t)erar den nya skogen som man för lång tid framöver "väljer" hur skogen ska se ut. Vilka miljöer vill/kan/borde/måste vi skapa?
- Att skapa utmarksbete på gamla hyggen och slutet skog kräver tålamod och resurser för att lyckas. "Nyttna" för den biologiska mångfalden kan ta mycket lång tid för att framträda och bli uppenbar.
- Finansiering av bete på "utmark" med EU-stöd har visat sig svårt i Halland. Skogen är för tät, ljungen är för grov, blåbärsris och lingon har inget fodervärde etc. Betesdjur finns men de måste gå på kvävegödslad åker för att vara lönsamma. Att få tillbaka betesdjuren "på skogen" skulle generera enormt stor naturvårdsnnytta i hela landskapet men viljan verkar saknas (?) Kanske ett nytt Strategic Nature Project-LIFE?

24

25

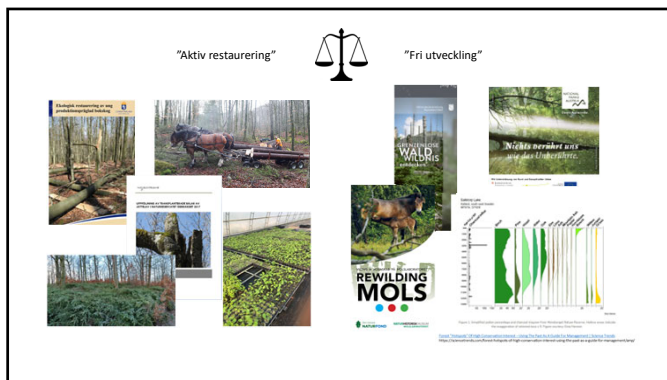

26

Några avslutande tankar kring restaurering av natur

- Vilken natur ska restaureras och på vilket sätt? Resurserna är inte oändliga.
- Jämför med de halländska granplantörerna på 1920-talet. De ville att de "förödda" ljungmarkerna skulle skapa välstånd i framtiden och hade en väldigt konkret och tydlig målbild för vad de ville åstadkomma.
- Landskapet är en helhet. Perfekt restaurerade naturreservat är inte en lösning om det omgivande landskapet består av granplantager. För många arterers långsiktiga överlevnad är 1 000 hektar fortfarande väldigt litet.
- Vilken roll ska människan spela i detta? Ska mänskligt brukande bara ses som ett problem eller kan man beskriva målbilder som integrerar nyttjande med naturskydd? Kan vi undvika ett "svartvitt" landskap?

27

28

Tack!

henrik.malm@lansstyrelsen.se

mikael.stenstrom@lansstyrelsen.se

29